

РЕШЕНИЕ

№ 835

гр. София, 12.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **13143** по описа за **2019** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение от 30.5.2019 г., постановено по н.а.х.д. № 1101/2019 г. по описа на Софийски районен съд, 108-ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление № К-0046132/13.9.2018 г., издадено от член на Комисията за защита на потребителите, от името на председателя на Комисията за защита на потребителите, с което на жалбоподателя са наложени пет административни наказания „имуществена санкция“ както следва:

1. На основание чл. 204, вр. чл. 47, ал. 1, т. 7, пр. 4 ЗЗП – 500 лв.;
2. На основание чл. 204 ЗЗП, , вр. чл. 47, ал. 1, т.8 ЗЗП – 500 лв.
3. На основание чл. 204 ЗЗП, , вр. чл. 47, ал. 1, т.12 ЗЗП – 500 лв.
4. На основание чл. 225в, вр. чл. 181н, ал. 2, вр. ал. 1 ЗЗП-500 лв.
5. На основание чл. 225в, вр. чл. 181н, ал. 2, вр. ал. 1 ЗЗП-500 лв.

Касаторът оспорва решението като твърди, че е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че СРС не е обсъдил доводите му в жалбата, като продължава да ги поддържа. СРС е дал вяра на свидетел-актосъставител, без да е съобразил, че е служител на ответника и като такъв – необективен. В същото време не е допуснал основни свидетели. Твърди, че

нито в наказателното постановление, нито в акта за съставяне на административно нарушение са подробно описани фактите, които са послужили като основание за налагане на наказание. Ето защо не е разбрал в какво точно е обвинен, с което са допуснати съществени процесуални нарушения.

Ответникът – Комисия за защита на потребителите не взе становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази твърденията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По основателността на касационната жалба:

При служебно извършена проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира следното.

Приетата от районния съд фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства и показанията на актосъставителя- св. Т., главен експерт в КЗП. Установено е, че на 3.4.2018 г., по повод три жалби относно дейността на жалбоподателя, в качеството му на продавач на онлайн продукти – продажби от разстояние по смисъла на чл. 45 ЗЗП. Във връзка с тези жалби е извършена проверка, при която е констатирано, че в интернет сайта на жалбоподателя, в който е предлагал продукти за продажба, липсвали:

1. информация за датата, на която търговецът се задължава да достави стоките, с което е прието, че е нарушен чл. 47, ал.1, т. 7 ЗЗП;
2. срок, условия и начин за упражняване на правото на отказ, както и стандартен формуляр за това съгласно приложение № 6 – нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 8 ЗЗП;
3. законова гаранция за съответствие на стоката с договора за продажба – чл. 47, ал.1, т.12 ЗЗП;
4. информация за адрес на органите за алтернативно решаване на спорове – чл. 181н,ал. 2, вр. ал. 1;
5. ел. връзка към платформата за онлайн решаване на спорове – чл. 181н, ал. 4 ЗЗП.

За резултатите от проверката е съставен констативен протокол и АУАН, като е прието, че са извършени пет нарушения, с описаните по-горе деяния. Въз основа на посочения АУАН е издадено и атакуваното наказателно постановление.

С решението си СРС е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че са налице сочените в него нарушения.

Настоящият състав приема, че не отговаря на изложените в това решение мотиви твърдението на касатора, че не са обсъдени изложените от него в жалбата пред СРС доводи. В жалбата пред СРС се оспорват фактическите констатации относно липса на дата на доставка на стоката, както и относно отказ на сделка от разстояние. Същевременно, СРС, подробно е обсъдил събраните по делото – писмени доказателства /разпечатки от сайта на дружеството-касатор/, както и гласни – разпит

на актосъставителя. При обсъждане на събраните доказателства не са допуснати процесуални нарушения. Няма пречка да се даде вяра на показанията на актосъставителя, след като те кореспондират на събраните писмени доказателства. При преценка на гласните доказателства съдът е длъжен да обсъди евентуалната заинтересованост на свидетеля, както и факти, които биха могли да повлияят на достоверността на дадените от него показания. Но, доколкото не е налице такъв резултат, а тези показания съответстват на установеното от другите доказателства, то не е пречка да се кредитират.

На следващо място, касаторът твърди, че СРС е ограничил правото му на защита, като не е допуснал разпит на посочени от него свидетели. Съдът намира, че оплакването е неоснователно. Действително, се установява, че СРС е отхвърлил искането за допускане като свидетели лицата, които са подали оплаквания до ответника и които оплаквания са послужили като повод за извършване на проверката. Посочените свидетели обаче биха дали показания за факти, които са неотносими към предмета на спора доколкото оплакванията за извършени нарушения не са послужили като основание за налагане на процесните санкции. За налагане на тези санкции са послужили фактическите констатации – резултат от проверката, извършена от служител на ответника. Оплакванията са послужили само като повод, но не и като причина за санкционирането. Ето защо съдът намира, че СРС не е извършил процесуални нарушения.

На следващо място, СРС е направил обоснования извод, въз основа на събраните по делото доказателства, че е безспорно установено наличието на нарушение. Описанието на нарушението отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Така установените в обжалваното решение факти осъществяват съставите на посочените по-горе норми.

С процесното наказателно постановление обаче, по т. 2 и 3, жалбоподателят е бил санкциониран на основание чл. 204 ЗЗП. Посочената санкционна норма НЕ препраща към чл. 47, ал. 1, т. 8 и т. 12 ЗЗП, именно които материално-правни норми е прието, че са нарушени.

Независимо от това, в случая следва да се приложи общата норма на чл. 228 ЗЗП, предвиждащ че за нарушения на този закон, извън посочените в тази глава, виновните лица се наказват с глоба, а едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция, в размер от 100 до 500 лв. Следователно, на основание чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК, СРС е следвало да приложи законът за по-леко наказуемо административно нарушение. Предвид това, че в жалбата липсва изрично позоваване на касационното основание явна несправедливост на наложеното наказание, решението следва да бъде оставено в сила - така, както е постановено и по отношение на т. 2 и 3 от наказателното постановление.

Подробно са обсъдени доводите на касатора в жалбата пред СРС относно възможността за приложение на чл. 28 ЗАНН, като настоящият състав споделя изводите на СРС, че не са налице предпоставки за това.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, XXII-ри касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА от 30.5.2019 г., постановено по н.а.х.д. № 1101/2019 г. по описа на
Софийски районен съд, 108-ми състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.